

Î N C H E I E R E

07 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii

Ion Vîlcov, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Gheorghe Țenti, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Gheorghe Țenti împotriva Eugeniei Țenti și lui Valentin Dichii și intervenientul accesoriu Biroul notarului Iulian Radu cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2013, prin care apelul declarat de către Gheorghe Țenti a fost respins și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Soroca din 17 septembrie 2012, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 25 aprilie 2012, Gheorghe Țenti a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Eugeniei Țenti și lui Valentin Dichii și intervenientului accesoriu Biroul notarului Iulian Radu cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii reclamantul Gheorghe Țenti a indicat că la 21 mai 2001, a încheiat căsătoria cu Eugenia Țenti. Pe parcursul vieții în comun au acumulat bunuri și, anume, casa de locuit din str. Burebista,7, or. Soroca, casa de locuit din s. Căinari-Vechi, r-nul Soroca, automobilul de model Mercedes, cu n/î CHB 713, mobilă și aparataj de uz casnic.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca din 10 februarie 2010 căsătoria dintre părți a fost desfăcută.

Menționează că în Judecătoria Soroca se află spre examinare pricina civilă la cererea de chemare în judecată cu privire la partajarea averii comune în devălmășie și în cadrul examinării acestei pricini, pârâta Eugenia Țenti a prezentat contractul de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2009, conform căruia ultima a vândut lui Valentin Dichii casa de locuit din str. Burebista, 7, or. Soroca.

Consideră contractul de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2009 ca fiind ilegal, lovit de nulitate absolută, deoarece este un act juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice.

Susține că contractul de vânzare-cumpărare menționat a fost încheiat în perioada când ei se aflau în proces de divorț, iar Eugenia Țenti a acționat în baza procurii eliberate de el la 15 ianuarie 2007 și a înstrăinat bunul lui Valentin Dichii, care este fratele ei, astfel, pârâta a urmărit scopul ascunderii bunului

proprietate comună în devălmășie și excluderea acestuia din bunurile care urmează a fi partajate între ei.

Afirmă că conform estimării din Registrul bunurilor imobile, prețul imobilului este de 90483 lei, pe când Eugenia Țenti l-a vândut la prețul de 10000 lei.

Prin urmare, solicită Gheorghe Țenti declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a imobilului din str. Burebista, 7, or. Soroca, încheiat la 18 noiembrie 2009 și autentificat de Biroul notarului Iulian Radu.

Prin hotărârea Judecătorei Soroca din 17 septembrie 2012 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2013 apelul declarat de către Gheorghe Țenti a fost respins și menținută hotărârea primei instanțe.

La 16 aprilie 2013, în termenul prevăzut de lege, Gheorghe Țenti a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Recurentul Gheorghe Țenti, în motivarea recursului, a indicat că decizia instanței de apel nu corespunde tuturor normelor de drept și nu corespunde la toate obiecțiile formulate de recurent în procesul examinării cererii de apel.

Consideră concluzia instanței de apel referitoare la aceea că intimata nu a știut la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare despre faptul inițierii procesului de divorț, iar cererea despre partajul averii a fost înaintată ulterior încheierii contractului menționat, la 24 noiembrie 2009 greșită, deoarece la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2009 a bunului imobil din str. Burebista, 7, or. Soroca, părțile nu mai locuiau împreună. Acest fapt denotă că intimata cunoștea despre existența cererii înaintate de către el privind desfacerea căsătoriei și profitând de faptul că avea procură din partea lui, intimata a vândut bunul imobil din litigiu.

De asemenea, nu este de acord nici cu concluzia instanței de apel precum că intimata împreună cu soțul său au vândut casa de locuit din str. Burebista, 7, or. Soroca fratelui ei, Valentin Dichii cu mult timp de data întocmirii contractului de vânzare-cumpărare, iar pe banii obținuți au procurat casa amplasată în s. Căinari Vechi, r-nul Soroca, deoarece casa de locuit din s. Căinari Vechi, r-nul Soroca a fost procurată la prețul de 38876 lei și la 07 decembrie 2007, pe când contractul de vânzare-cumpărare a casei de locuit din str. Burebista, 7, or. Soroca a fost încheiat la 18 noiembrie 2009, peste o perioadă de aproximativ doi ani mai târziu și la prețul de 10000 lei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele

indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Gheorghe Țenti nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Gheorghe Țenti ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Gheorghe Țenti se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac

Ion Vîlcov

Ion Corolevschi